చిన్నకథ

ఈనెల 7 వ తేదీ గుడివాడలో ఆంధ్ర తమిళనాడు మంత్రి శ్రీ వీరం సంజీవరెడ్డిగారికి కొత్తగా గుడివాడ మునిసిపాలిటీకి యెన్నికైన కాంగ్రెస్ చైర్మన్ శ్రీ మున్నగూరి బ్రహ్మానందరెడ్డిగారు తమ స్వగృహంలో టీపార్టీ యిచ్చిన సందర్భంలో తీయబడిన ఫొటో

వడగడ్డు

రచన
దామర్ల
శ్రీరామకృష్ణ

బొంబాయిని లేత కిరణాలు పలకరించి తొంగి చూస్తున్నాయి. చక్కెంటిలో లేచిపోయిన అంటూ అనుకున్నాయి. పెనుగులాడి వచ్చి పెరుగని, కన్నీళ్లని మింగుకొని నోరు తెరుస్తోంది. పిచ్చి నుయ్యిలో పిచ్చివాడు 'హ్యూమ్' అంటూ పిలుస్తున్నట్లు... ఎవరికో ఎదురుతూ మేడుకున్నట్టు ఇంకా కొనసాగుతూ తిరుగుతున్నారు. కాని రామారావు మాత్రం అప్పటికే లేచేశాడు. సూర్యుడు కిరణాలు పిలవకముందే ఆయన గమకొని నడుకున్నాడు.

రమ ఇంటివనులు కానుకుంటూ కనిపించింది. ఇంటిలోని పాపాయి నాలాడుతూ. 'కెప్పు' అంటూ కేకలేస్తోంది. రమ పనులన్నీ అప్పుడప్పుడూ కాపు పుయ్యాలలాడుకి వచ్చి, పాపను చేతులోకి తీసుకుంది.

"నిండుకో! నువ్వెప్పుడో ప్రసిద్ధికెక్కినా కేవలం, పాపాయి గోలపెడుతుంది" అంటూ, గదిలోకి వచ్చింది రమ. ఉపరి రామారావుకు తప్పకేకు. కాత్కాలికంగా అనుభవిస్తున్న పంపకేకర బిజ్జాన్ని వంగురచినందుకు అతనికి కోపం కుదుపుకొచ్చింది. రమ ముఖం. పాల గోల మానేసి కిటికీ, చల్లబడ్డాడు. రమ కన్నులో నాట్యంతోపే కిటకం అతని హృదయాన్ని కలిగించింది.

"పాపాయి గోల చేస్తుంది. నిన్నటినుండి పాలు లేవు" అంటూ రమ వసిగింది.....

"పాలడబ్బా అంతా అయిపోయిందా?" అంటూ, తెలియనివానివలె వాపాయారు. కాని పిలకు తీసు కొచ్చి మాపింది రమ.....

"లేండి. ఎక్కడైనాసరే పుట్టింది పాలడబ్బా తేవాలి..."

"ఎక్కడ తెమ్మంటావు? ఊరంతా ఏదో అయిపోయింది"...

"అదా అంటే ఎలా చెప్పండి పాపాయి ఏడ్చు మాడండి ఎంత ఏడిగావుంటే!" అంటూ, రమ కళ్ళల్లో నీరు నింపింది.....పాప ఎక్కి కూడగనే కళ్ళల్లోకూడా కళ్ళ తెచ్చుకోగ్లా లేదు. ప్రాయం విచారబారంతో బరువెక్కుపోయింది. "పాలు లేవు కదా" అంటూ సిల్వార్తులో లేచాడు.

రమ పలచన వుంచిన నీళ్ళు కప్పుకతో ముఖం కడుక్కొని, తువ్వాలుతో తుడుచుకొని మంచాన కూర్చుండ్రాడు రావు.

రమ పాపను ఓదార్చుతూనే "ఇలా బాల్యంలోకి పిలా నని అవుతుంది చెప్పండి?"

"నువ్వేం చేయమంటావు రమా! పూర్వం చిల్లి పుట్టుకూడా పుట్టుడు. పాలడబ్బా ఏదా తేమ?" అనికి కళ్ళనీళ్ళే తక్కువ.

"ఎక్కడైనా సాధించాలి...అల తాకబ్బు పెట్టి కొని అయినా తేవాలి...లేకపోతే,పా...పా—" అంటూ ఉద్వేగంతో పలికిన రమకు, మాటలలో చెప్పు తలనలేదు రావు...ఒక్కసారిగా బయటికి అడుగువేశాడు. కాళ్ళ తాగేసి అతనికి లేదు. ప్రేవులు దేవుడుని అడుక్కుతున్నట్టు లెక్కచేయక పిడిలో నడ్డాడు అప్పుడు పేట.

"కాస్తుకుంటూ నడుస్తున్న రావుకు అంతా పొంగా తోచలేదు.....ఏంటిదారం నడిచినా కూడా దరిచేరే అవకాశం కావటంలేదు. అతని వ్యాపారం ఉద్వేగంతో,మనస్సు మనుతతో కొట్టు కుంటున్నాయి.మనస్సు నిండా ఆలోచనలు తాండవిస్తూ యి. పూర్వకాలపు విధాలు, బాల్యపు పిల్లలూ గుర్తుకొస్తున్నాయి.

ఆ...తల్లిదండ్రుల నడ్డ ఎంతో గారాబంగా పెంచారు. వీరవాళ్ళయినా లెక్కలకు చెక్కలకట్టి పెంచారు. స్కూల్‌ఫైనల్ అయ్యాక కాలేజీ చదువుకునుకున్నాడు—కాని నారాయణ బలవంతంగా పుద్యోగంలోకి నెట్టింది. పేరుకు పుద్యోగమేగాని, డెబ్బయిరూపాయల జీతం—పుద్యోగం వచ్చిన తొలిరోజుల్లో ఎంతో హాయిగా వుంది. తల్లిదండ్రులు ఈ లోకం విడిచిపోవటంతోవచ్చిన కెబ్బయి రూపాయలతో హాయిగా గడిపాడు. కాని ఆ సుఖం కొన్నాళ్ళే అయింది. పెళ్ళయిన ఒక బంధువు నిర్బంధంగా కట్టబెట్టాంతో ఆ పెళ్ళయిరోజుతో తమ ఆడే చదరంగం ఇరకాటంలో పడింది.... అప్పుడు లేని నెల, దెప్పులు రాని రోజు అంటూ లేవు.... ఇంటి ఖర్చులు పెరుగుతూనే, ఇంకా ఖర్చులు తగ్గించుకున్నా, బడ్జెటు మాత్రం నెలకు నుప్పులు రూపాయల లోటుతో శాశ్వతమయింది. లోటు పూర్తికోసం సప్పుడు చేయటానికి రాబడి లేకపోగా, ఇంకా ఖర్చులే తగ్గించుకోవలసి వచ్చింది. బోజనాలలో ఒక పూట కోత, కాఫీ రద్దు, సినిమాల నిషేధం, కొంతవరకు ఇంటి పరిస్థితి బాగుపడినా కుటుంబపు క్షేమ నలిగిపోతే దారిద్ర్యం మాత్రం నిత్యం నవ నవలాడుతోంది—.....

రావు మెయిన్ బజారులో నడుస్తున్నాడు... ఇదువైపు గల కాఫీ హోటళ్ళు పిలుస్తున్నట్లు కనుపించినా, జేబు కాలిగావుండటం గమనించిన రావు పిక్కుమనుకుండా సాఫీగా నడుస్తున్నాడు. ఎంత వెదికినా లభిస్తే అనద్రాంధపులు కనిపించ లేదు. ఎంతో వెలవెగిన ఖర్చుయిన్నా, అలసి పోయి ఆకలిలో బాధపడుతున్న కడుపును ఎలాగో మోసుకుంటూ వస్తున్నాడు. కాళ్ళు తడబడు తున్నా ధైర్యం పాడించకుండా వుండ వాని కి ఇక్కడంలేక గూడుబరిగి పోయినట్లు పోతున్నాడు. ఎక్కడైనా, అప్పటికే అనద్రాంధపులు దొరక్క పోతాడ అని.....

కనిపించని వస్తువుకోసం వెదుకుతున్న అతని కళ్ళకు హఠాత్తుగా ఒక అనద్రాంధపుడు కనుపించాడు. ఆఫీసులో తోడి సహచరుడు మూర్తి, ఎదురుగా వస్తున్నాడు. మూర్తిని చూడగనే రావుకు పోయిన వస్తువు దొరికినట్లయి, సహాయంతో పుట్టు పాలపయాన్ని తాత్కాలికంగా ఒక మూలపెట్టి, పాలపొయిన వెదుపులమీదకు చిరునవ్వు తెప్పించుకుంటూ "గుడ్ మార్నింగ్! మిస్టర్ మూర్తి!" అంటూ విష్ చేశాడు.

"థాంక్స్! మిస్టర్ రావు. ఇదేగా వున్నావేంటి. చిరునవ్వు ఫేస్!" అంటూ మూర్తి హోటలోకి నడుగుతాడు...కనిపించిన మూర్తి కాఫీతో కనికరించి తప్పుకున్నాడు...

మరి తన కార్యభారం ఎవ్వరిమీద వేయాలి. చేవుమీద తప్పితే, అంగీకరించేవారు కనిపించటం లేదు. కళ్ళ నీళ్ళు నిండుగా తుడుచుకుంటూ చేవురు మంటూ "క్లాక్ టవర్" వైపు చూశాడు అతను. పన్నెండు దాటి పదినిమిషాలు అయింది...పార్కులో పుట్టి ఇద్దరు ముగ్గురు కూడా పర్చుకున్నారు. కాని అతను మాత్రం అలానే కూర్చున్నాడు ఏకాంతంగా...

జీవితం, నిండనే ఒక పరిక్షభావం కలిగింది. నష్టపోకుతప్పా మానవు దొక్కుడే చేవుకి లోనవ. జంతువులు, పశువులూ చేవుతో జీవిస్తు న్నా మానవుడు మాత్రం నిర్బంధంగా దారిద్ర్యానికి బలికి అవుతున్నాడు. "కష్టసుఖాలు కాలచక్రం కిందలు" అనే సామెత రావు జీవితానికి పరిం చేట్టు కనిపించలేదు. జీవితం క్షణికమైన కాలంగా కనుపించిం చినదని.....

నరదిన్నా కొట్టుకొస్తున్న కారూరావు మనుల్లో ఆలోచనలు పట్టుకున్నవి ఆనక్కట్ట పడింది. ఇదు ఉజ్జవాని కాంతయ్యగారి దగ్గరికి వెళ్ళి అడిగితే! ఆమెన్నో! అయినప్పటికీ ముక్కోచి. మాటల్లోనైన మంచితనం లేదు. ఇక చేతల్లో ఏమున్న తుంది. రావు. అతని మనస్సులో అంతరంగిని ఆలోచన కొట్టు ఆతాలనుంగా వుంది. అయినా, ఆపనిమాత్రం పనుకున్నాడు...పోయేదేముంది? పిందిరాళ్ళలో ఒక రాయి అయినా తగలదా?...

రావూరావు లేచి నిలుచున్నాడు. పాత గుంటూరు పొట్టుకు తన మనస్సును అక్కడ ఉంచా తాడు నిశ్చింతగా స్థిరపరిచేసుకున్నాడు. వాతావరణాలని ఇల్లు చర్చనంలో ఈ లోపంలోకి వచ్చు కాస్తుంది పిలకతో ధైర్యంగా లోపలికెళ్ళాడు.....

వాంతయ్యగారి పాపాయనుచ్చుకు తాగుతూ, రావూరావు కాయు సంతరంతోగో గుమ్మంలో వ్యాపారంలోకి దిగ పనులుచున్నాడు....రావూరావు కనుపడుగానే బయట్నుంచి బాణం వదిలాడు. కాంతయ్య కాస్తంత తబ్బుపూ, 'అరే' రావూరావా! కూర్చోవయ్యా! ఎప్పుడూ రాని నీవు...ఇలాగా" అని రాకపుడు పుడ్డేత్తున్న సీమాంత్ పలికాడు. రావూరావుకు మాటే కరువు పొలిచేసు...అయినా ఏదోగా ధైర్యం తెప్పుకొని తన అవసరం వివరించి జవాబుకోసం ఎదురుచూశాడు.

ఏదోగా ధైర్యం తెప్పుకొని తన అవసరం వివరించి జవాబుకోసం ఎదురు చూశాడు.

కాంతయ్యగారు కొంచెం కోపం అడిగి ఎదురు చూస్తూ కదిలారు! నా బంగారు రేకు తెరియకుండా వుంది. చూచిన వుంటేనే కదా. నీకు ఇవ్వ డానికి డబ్బులు ఇవ్వటానికి వీలేదున్నా మన్నులు చేయకు నమాజాన్నవనుకున్నావా? నీకుతో నా కాతిప్పుబన్నాయి. రెండతరంగేసే పెట్టుపు నాయనుంటున్నాయి. పోనీలే బయటున్నాను. ఇప్పుడు నీవంటి నన్నే అడుగుతున్నావు ...ఎవ్వ వతే అయి ఉంటుందనుకు..."

రావు నమస్కారంతో మారిపోయాడు. పని అవ్వదనుకున్నా కంత కనిపెట్టిన జవాబు వస్తుం దనుకోలేదు... పిందుక కి నాలా అనుకున్నాడు—. స్వభావం తెలిసి అడగటం అనవి అప్పుడు తెలుసు వారుబంధుకున్నాడు....

రావు తిరిగి తాత్కాలికంగా కూలబడ్డాడు—. పృథోత్సుముడువ్యవహారానికి మనస్సు ఇష్ట పడటంలేదు. కొన్ని క్షణాలు యాపాయిలు విధిని పర్యాలు చేసింది. రాజకోట ఆగస్టు 15—హైదరాబాదు.యిరిగి పాతేసు కాలిపుంగి అప్పావు... పుట్టాలను. పాతేసు కాలిపుంగి అప్పావు... పుట్టాలను. ఇజరాతి కాలిపో అనుకరించబడిన రచనలో పుత్రపుష్పగ వాటికి బాగా చదువు తిప్పడానికి సొరాన్ని ఎక్కువ రెండు లక్షల రూపాయిలు విధిని పర్యాలు చేసింది.

వ్యాసపుష్పం

చదువుజ్ఞాన పీఠగాథ

అ...ప్పు మాకు మరి అలగాలంటోకటి మంగా లేకపోతుంటుంటా ఉప్పు పర్యాలు కాస్తు కథ వాత్ర. మొదలే స్వైర్యాన్ని పుట్టుకొచ్చిన పెట్టి ...అనాను ముప్పు పెట్టుకొచ్చిన తాగారి పుయ్యాలు కోరు లగుపట్టే "చదువుకోవలసిన రాజు" అనుకు గాని మంగలు ఒక్కు మరొక్కటి అనుకు నుచూరలేనే అయి. కిరాజ్ మొ ప్రతి స్వైర్యాన్ని పుట్టుకొచ్చిన పుయ్యాలాడ్యం స్థాపిం చినం ఆత్మార్థ్య పరిణమిస్తుంది. భూమంతంగా పాత్రలు ...ఇ మూగ పాత్ర ప్రధానాలు కాదు ముఖ్యంగా పుట్టుకుపోయిన తెలుగుతాల్లు అలు మంటే వాటి పూరాలు రాయి.

పర్యాయం పుట్టు మాయాలు కలాకి, అతని రాజ్యపుటల్లలు తెలంగాణాలోనే; అదిని ఏమి గడియాలే. కిరాజి సామాన్య స్వైరులు; అతని పుతుత్తిం మునడేశంలో రచిగా పథంలోనే; అదిని కొన్ని పరిశ్రాద్ధాలే. తెమూజిన్ బలాదూర్ బంజారే; ఆయన పాత్రమాత్రం పూర్వార్థగోలంలో ఈ చివరగుంటి ఆ వివరణలు; మూడు శతా బ్దాలపాటు.

తెమూజిన్ ఇంతటి పిరుగు కనుకనే అప్పటి మంగోల్ తెగవారు ఆయనను దేవాంశ సంభూ తుడుగా భావించడం, "వన్ హిర్ వాన్" (ఖంమీన్ ఖాన్)—దేవాంశ సంభూతుడైన జగ దుదా రక్షుడు అని కీర్తించడం ఆనంగతమే కాదు. కనుకనే మన ప్రధాని "ఖంమీన్ ఖాన్ నా ఆదర్శ పిరుడు" అన్నాడు ఒకప్పుడు. పాశ్చాత్య దేశాల విజయం తర్వాత మాతృదేశానికి వెళుతున్న ఖంమీన్ భారతదేశమీదుగా వెళ్ళవుంటే భారత దేశ చరిత్ర గతి మారిపోయి వుండేదని అన్నారు చరిత్రకారులు.

పాశ్చాత్యులందరూ పర రాజ్యనుడుగా చిత్రం చిన ఖంమీన్ అసాంప్ర సూత్రంతో అంతటిని ముడివేసుకొంటున్న మన ప్రధానికి ఆదర్శపురుడు కావడమేమిటి?

ప్రతి మహాపిరుడూ పరస్పర విరుద్ధ ప్రవృ త్తుల మూర్తి. అలాటివాడే ఖంమీన్ కూడ. సమున్నత వజ్రశరీరం, ఎదుటివానిని చూసుకుని పోయే పిల్లికింద్ర, చూపునిరువనూనమైన ధైర్య సాహసాలు, శత్రువైనా మిత్రుడైనా పిరుడైన వానిని చెప్పుకొనే ఉదార ప్రవృత్తి, శత్రువు పై కరుకుతనం. తనవారి పట్ల అచంచల కరుణ, తప్పు చప్పుకున్నవారిని హృదయ పూర్వకంగా క్షమించే పెద్ద మనసు— ఇవి ఖంమీన్ ఖాన్ ప్రధాన లక్షణాలు.

"శత్రువులను ఓడించడం, ఎట్లు ఎదుటే వారిని దరిమి కొట్టడం, వారి సర్వస్వం అపహరించడం, వారి కన్నీటిని చూచి సంతోషించడం, వారి వాహనాలను, స్త్రీలను అనుభవించడం. ఇదే మను ష్యుని! మహానందాలు" అన్నాడు ఖంమీన్.

ఆప్రమస్తాన్‌లో ఆతనికి ఒకసారి పరాజయం కలిగింది. ఆతని సేనాని షికీకుటుకు ఓడి పోయాడు. ఆతను ఏమీ కొట్టుకోలేదు "నీకి కుటుకూ ఎప్పుడూ విజయాలకే అలవాటు పడ్డ వాడు. దురదృష్టవశాత్తు శాపం అనుభవించినవాడు కాడు. ఇప్పుడు అనుభవమైంది గనుక, ఇకమీద జాగ్రత్తగా ఉండాలి" అని మాత్రమే అన్నాడు

అన్ని అనాది జాతులకు బాగే మంగోల్‌లకూ తాయిడు వ్యసనం. ఈ వ్యసనం అంటే ఖంమీన్‌కు కంటగింపే. "తాగుడు మానలేకపోతే నెలకు మూడుపొట్లు తాగండి. ఎప్పుడూ తాగకపోవడం అయ్యుత్తమం. కాని పూర్తిగా ఎవరు మానివేయ గలరు!" అని తన తెగవారికి అతని ఉపదేశం.

ఖంమీన్ సైన్యం కూడ అంతటి గంధ్ర తనం కలదే. మార్కో పోలో ఏమన్నాడో చూడండి:—"మంగోల్ సైనికులు సుదూరదండి యాత్రలకు వెళ్ళవలసి వచ్చినా, తమ పెంట యుద్ధోపకరణా లేవీ పొందుగా తీసుకుని వెళ్ళే వారు కారు. పాలకోసం రెండు శ్రోలుసంచులు, మాంసం వండుకోడానికి ఒక పేరత, ఎర్రంవస్త్ర తలదాచుకొనడాని కొక విన్నదేర-ఇ వారి యుద్ధ సామగ్రి. అవసరంవస్తే వారు పదిరోజులపాటు కూడ సుదూర దిగకనే ఏకదాటిగా ప్రయాణం సాగించగలరు. వంట, భోజనం అనే వ్యవహారాలు మరిచిపోత